

ЗАКОН УКРАЇНИ «Про звернення»

Цей Закон визначає порядок забезпечення права кожного звернутися до державних органів, органів місцевого самоврядування та посадових осіб цих органів, інших суб'єктів, визначених цим Законом зі зверненнями, що зобов'язані розглянути звернення і дати обґрунтовану відповідь у встановлений законом строк.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Сфера застосування цього Закону

1. Фізичні особи (громадяни України, іноземці чи особи без громадянства), юридичні особи, громадські об'єднання, що не мають статусу юридичної особи, мають право звернутися до державних органів, постійно діючих допоміжних органів, утворених Президентом України, Верховною Радою України, Кабінетом Міністрів України, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій незалежно від форм власності, посадових осіб, до повноважень (компетенції) яких належить розгляд порушених питань та які відповідно до закону уповноважені здійснювати функції публічної адміністрації, зі зверненнями, у яких висловлюються пропозиції з питань їх діяльності та/або запити щодо отримання роз'яснення щодо здійснення державної політики, вирішення питань місцевого значення відповідно до сфери їх повноважень (компетенції) або з питань, пов'язаних з їх діяльністю, а також з петиціями.

2. Розгляд звернень регулюється Конституцією України, цим Законом, міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та іншими нормативно-правовими актами.

3. Якщо вирішення питань, порушених у зверненнях, належить до предмета регулювання Закону України «Про адміністративну процедуру», вони розглядаються в порядку, встановленому зазначеним Законом.

4. Дія цього Закону не поширюється на звернення, особливості розгляду яких, встановлено іншими законами.

5. Дія цього Закону не поширюється на суспільні відносини у сфері надання публічної інформації відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації».

6. Терміни “публічний інтерес”, “функції публічної адміністрації” вживаються у цьому Законі у значеннях, наведених у Законі України “Про адміністративну процедуру”.

Стаття 2. Види звернень

1. Звернення – це викладені заявником/заявницею в усній, письмовій (паперовій або електронній формі), індивідуальні та колективні пропозиції та/або запити, петиції та скарги з питань, визначених цим Законом.

2. Пропозиція – це звернення, у якому заявником/заявницею висловлюються порада, рекомендація, зауваження щодо покращення діяльності суб’єкта розгляду, а також думки щодо його діяльності, реалізації повноважень.

3. Запит – це звернення, яке подається заявником/заявницею до суб’єкта розгляду щодо отримання роз’яснення щодо здійснення державної політики, вирішення питань місцевого значення відповідно до сфери повноважень (компетенції) суб’єкта розгляду або з питань, пов’язаних з його діяльністю.

4. Петиція – це особлива форма колективного звернення до Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, органу місцевого самоврядування у якій порушується питання, що має публічний інтерес та подається в електронному вигляді в установленому цим Законом порядку.

5. Скарга – це вимога, адресована суб’єкту розгляду щодо його дій, бездіяльності у разі ненадання ним відповіді на звернення або залишення звернення без розгляду.

Розділ II. СУБ’ЄКТИ У СФЕРІ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВА НА ЗВЕРНЕННЯ

Стаття 3. Визначення суб’єктів

1. Суб’єктами суспільних відносин у сфері реалізації права на звернення є:

1) суб’єкт звернення (далі – заявник/заявниця) – фізична особа (громадянин України, іноземець чи особа без громадянства, яка перебуває в Україні на законних підставах), юридична особа, громадське об’єднання, що не має статусу юридичної особи;

2) суб’єкт розгляду звернення (далі – суб’єкт розгляду) – державний орган, постійно діючий допоміжний орган, утворений Президентом України, Верховною Радою України, Кабінетом Міністрів України, орган місцевого самоврядування, підприємство, установа, організація незалежно від форми власності, громадські об’єднання, посадові особи, до повноважень яких

належить розгляд порушених у зверненнях питань та які відповідно до закону уповноважені здійснювати функції публічної адміністрації;

3) уповноважена особа суб'єкта розгляду - це посадова особа органу державної влади, органу місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації незалежно від форми власності, об'єднання громадян, до обов'язків якої віднесено роботу із зверненнями або розгляд звернень;

4) Представник заявника/заявниці - це уповноважена відповідно до законодавства особа, яка здійснює свої дії від імені суб'єкта звернення (заявника/заявниці). Заявник/заявниця повинен вчиняти дії особисто, якщо це передбачено законом. Представник заявника/заявниці представляє його/її інтереси згідно з довіреністю, договором, законом, актом органу управління юридичної особи та на інших підставах, встановлених законом.

Стаття 4. Системи опрацювання звернень

1. З метою оперативного опрацювання звернень суб'єктами їх розгляду, функціонують системи опрацювання звернень, засобами яких з допомогою електронної комунікації забезпечується прийняття до розгляду та належне реагування суб'єктів розгляду на звернення.

2. Порядок функціонування таких систем опрацювання звернень визначається Кабінетом Міністрів України.

Розділ III. РЕАЛІЗАЦІЯ ПРАВА НА ЗВЕРНЕННЯ

Стаття 5. Вимоги до звернення

1. Звернення адресуються суб'єктам розгляду, до повноважень яких належить розгляд порушених у зверненнях питань.

Звернення може бути подано окремою особою (індивідуальне) або групою осіб (колективне).

Звернення може бути подане в усній, письмовій (паперовій або електронній) формах.

2. Усне звернення може бути подане на особистому прийомі, у тому числі за допомогою відеоконференцзв'язку або через визначені телефонні «гарячі лінії», інші засоби телефонного або цифрового зв'язку до суб'єкта розгляду, до повноважень якого належить вирішення порушених у зверненні питань, або уповноваженою особою телефонної «гарячої лінії» та передано суб'єкту розгляду.

Якщо під час усного звернення заявника/заявниці через визначені телефонні «гарячі лінії», інші засоби телефонного або цифрового зв'язку буде встановлено, що заявник/заявниця звертається з заявою, яка розглядається у порядку Закону України «Про адміністративну процедуру», уповноважена особа телефонної «гарячої лінії» повідомляє заявника/заявницю про порядок розгляду заяви, відповідно до зазначеного Закону та надає роз'яснення щодо суб'єкту розгляду.

3. Письмове звернення у паперовій формі надсилається поштою або передається заявником/заявницею до відповідного суб'єкта розгляду особисто чи через представника заявника/заявниці.

4. Письмове звернення у електронній формі надсилається з використанням мережі Інтернет на визначену електронну адресу або шляхом заповнення електронної форми, яка розміщується на офіційному вебсайті суб'єкта розгляду.

5. У зверненні має бути зазначено прізвище, ім'я, по батькові (за наявності) заявника/заявниці, місце проживання або відомості про юридичну особу, громадське об'єднання (найменування юридичної особи, код ЄДРПОУ, адреса для листування), викладено суть пропозиції (зауваження) або роз'яснення, адресу електронної пошти та/або відомості про інші засоби зв'язку.

Заявник/заявниця або уповноважена відповідно до законодавства особа підписує письмове звернення власноручно або з використанням електронного підпису, крім випадків, передбачених законодавством. У письмовому зверненні має бути зазначена дата.

У разі коли заявник/заявниця з особливими потребами не може самостійно оформити письмове звернення, його оформлення забезпечує посадова особа суб'єкта розгляду, яка проводить прийом заявників/заявниць, зазначивши при цьому у зверненні своє прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), контактний телефон та надавши копію звернення заявнику/заявниці.

У випадку заповнення електронної форми звернення може бути подано без накладання електронного підпису за умови автентифікації особи, яка подає звернення, відповідно до вимог законодавства у сфері електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг.

Заявник/заявниця може надіслати письмове звернення у електронній формі із якісно сканованим, сфотографованим або у інший спосіб відтвореним текстом звернення, написаним розбірливим почерком або надрукованим, та підписом.

6. У разі отримання суб'єктом розгляду письмового звернення у електронній формі, надісланого з використанням мережі Інтернет на визначену електронну адресу або шляхом заповнення електронної форми, яка

розміщується на його офіційному вебсайті, та за наявності технічних можливостей, суб'єкту звернення відправляється автоматичне повідомлення про одержання суб'єктом розгляду такого звернення.

7. Звернення реєструється в день його надходження, а те, що надійшло у неробочий день та час, – наступного після нього робочого дня.

8. У випадку, якщо заявник заявник/заявниця звернувся зі зверненням, у якому містяться пропозиції або запити, які не стосуються питань компетенції суб'єкта розгляду, таке звернення пересилається за належністю у 10 денний строк, про що інформують заявника/заявницю або у межах цього ж строку надають інформацію щодо питань компетенції суб'єкта розгляду.

Стаття 6. Мова звернень та відповідей на них

1. Звернення та відповіді на звернення оформлюються державною мовою, якщо інше не встановлено законом.

Стаття 7. Заборона відмови в прийнятті та розгляді звернення

1. Звернення, оформлені з дотриманням вимог цього Закону та подані у встановленому порядку, підлягають обов'язковому прийняттю та розгляду.

2. Забороняється відмова в прийнятті та розгляді звернення за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, віку, стану здоров'я, етнічного та соціального походження, громадянства, сімейного та майнового стану, місця проживання або іншими ознаками.

Стаття 8. Звернення, які не підлягають розгляду

1. Не підлягають розгляду письмові звернення:

- 1) оформлені без дотримання зазначених у статті 5 цього Закону вимог;
- 2) анонімні звернення із змісту яких неможливо встановити особу заявника/заявниці;
- 3) повторні звернення, що надійшли чи подані до одного і того ж суб'єкта розгляду від одного і того ж заявника/заявниці з одного і того ж питання, якщо заявнику/заявниці надано вичерпні роз'яснення щодо розгляду його звернення;
- 4) в яких не викладено суть звернення заявника/заявниці, вжито ненормативну лексику та/або образливі висловлювання;
- 5) містять заклики до повалення конституційного ладу, порушення територіальної цілісності України, пропаганду війни, насильства, жорстокості,

розпалювання міжетнічної, расової, релігійної ворожнечі, заклики до вчинення терористичних актів, посягання на права і свободи людини.

2. У разі надходження звернення, яке не підлягає розгляду, крім анонімного та звернення, в якому не вказано поштову або електронну адреси, суб'єкт розгляду інформує заявника/заявницю про залишення такого звернення без розгляду у десятиденний строк із зазначенням підстав, визначених частиною першою цієї статті.

3. Звернення, які містять заклики, передбачені пунктом 5 частини першої цієї статті надсилаються за належністю відповідним органам досудового розслідування для вжиття заходів щодо реагування на можливі кримінальні правопорушення.

4. Усне звернення не підлягає розгляду якщо:

1) заявником/заявницею під час особистого прийому не пред'явлені документи, які посвідчують особу або повноваження;

2) заявник/заявниця під час подання усного звернення закликає до розпалювання міжетнічної, расової, релігійної ворожнечі, вживає нецензурну лексику та лайливі вислови.

5. Рішення про залишення усного звернення без розгляду оголошується заявникові/заявниці уповноваженою особою, яка здійснює особистий прийом, із зазначенням причини такого рішення.

У разі подання такого усного звернення через телефонні «гарячі лінії» або під час особистого прийому спілкування з заявником/заявницею припиняється.

Стаття 9. Заборона примушування до подання звернення та розголошення відомостей, що містяться у зверненнях

1. Ніхто не може бути примушений до подання власного чи підписання колективного звернення або участі в акціях на підтримку звернень інших осіб чи організацій.

2. Не допускається розголошення одержаних із звернень персональних даних, відомостей про особисте життя заявників без їх згоди чи відомостей, що становлять державну або іншу таємницю, яка охороняється законом, та іншої інформації, якщо це обмежує права і законні інтереси заявників.

Не допускається з'ясування даних про особу заявників, які не стосуються звернення.

Стаття 10. Розгляд звернень

1. Звернення розглядається суб'єктами розгляду в порядку та в строки, визначені цим Законом.

Відповідь за результатами розгляду звернень надається письмово або усно уповноваженою особою.

Відповідь на звернення надсилається поштою або за допомогою технічних засобів електронних комунікацій з урахуванням прохання заявника/заявниці щодо способу надсилання звернення, якщо таке прохання висловлене у зверненні. При цьому строк доставки поштової кореспонденції не зараховується до строку надання відповіді на звернення

2. За розгляд звернень за цим Законом плата не стягується.

Стаття 11. Права та обов'язки заявника/заявниці

1. Заявник/заявниця має право:

1) отримати інформацію про порядок подання і розгляду звернень, про реєстрацію звернення та стан його розгляду, а також на інформування у разі залишення звернення без розгляду;

2) подавати додаткові матеріали до звернення;

3) одержати письмову або, у випадках, визначених цим Законом, усну відповідь про результати розгляду звернення;

4) оскаржити ненадання відповіді на звернення або залишення звернення без розгляду.

2. Заявники зобов'язані дотримуватися вимог Конституції України, цього та інших законів України.

Стаття 12. Права та обов'язки суб'єктів розгляду щодо розгляду звернень

1. Суб'єкти розгляду в межах своїх повноважень зобов'язані:

1) оприлюднювати на своєму офіційному вебсайті інформацію про визначену сферу повноважень (компетенцію), порядок подання і розгляду звернень;

2) об'єктивно, всебічно і вчасно розглядати звернення;

3) дотримуватися визначених цим Законом строків розгляду звернень;

4) не допускати дискримінації під час розгляду звернень;

5) письмово або, у передбачених цим Законом випадках, усно повідомляти заявника/заявницю про результати розгляду звернення;

6) інформувати заявника/заявницю у випадку залишення звернення без розгляду.

2. У випадку подання заявниками звернень, у яких містяться повторювані або однакові за змістом пропозиції, поради, рекомендації щодо діяльності

суб'єкта розгляду та/або запит щодо отримання роз'яснення з питань здійснення державної політики, вирішення питань місцевого значення, суб'єкт розгляду може розмістити відповіді на такі звернення на власних офіційних вебсайтах та на ресурсах системи опрацювання звернень про що інформує заявників шляхом надсилання гіперпосилання на таку відповідь протягом десяти календарних днів з дня отримання Звернення.

Стаття 13. Строки розгляду звернень

1. Звернення розглядаються у розумний строк, але не більше як 30 календарних днів з дня їх надходження.

2. Датою отримання звернення вважається день реєстрації отримання усного та письмового звернення суб'єктом розгляду.

3. Датою подання звернення під час проведення особистого прийому заявників, у тому числі за допомогою відеоконференцзв'язку, є дата особистого прийому.

4. Днем закінчення строку вважається день, на який припадає останній день визначеного строку. Якщо останній день строку припадає на святковий, вихідний або неробочий день, днем закінчення строку вважається перший робочий день, що настає за святковим, вихідним або неробочим днем.

5. Якщо у зазначений у частині першій цієї статті строк вирішити порушені у зверненні питання неможливо, суб'єкт розгляду встановлює необхідний строк для його розгляду, про що повідомляється заявника/заявницю. При цьому загальний строк вирішення питань, порушених у зверненні, не може перевищувати сорока п'яти календарних днів.

Стаття 14. Особистий прийом

1. Суб'єкт розгляду проводить особистий прийом заявників, у тому числі за допомогою відеоконференцзв'язку (онлайн-прийом) у порядку визначеному їх керівниками.

Інформація щодо графіку особистого прийому доводиться до відома заявників шляхом оприлюднення на офіційному вебсайті суб'єкта розгляду або у інший зручний для заявників спосіб.

2. Усі звернення на особистому прийомі реєструються. Якщо надати відповідь на питання, порушені в зверненні безпосередньо на особистому прийомі неможливо, воно розглядається у тому ж порядку, що й письмове звернення. Про результати розгляду заявнику/заявницю повідомляється письмово або усно, за його бажанням.

3. За рішенням керівника суб'єкта розгляду особистий прийом громадян може бути призупинено на період дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню особливо небезпечних інфекційних хвороб.

Стаття 15. Право на оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів розгляду звернень

1. Заявник/заявниця може оскаржити ненадання відповіді на звернення, несвоєчасне надання відповіді або залишення звернення без розгляду до уповноваженої посадової особи або органу вищого рівня (у разі наявності), або – безпосередньо до суду.

2. Скарга щодо ненадання відповіді на звернення, несвоєчасне надання відповіді на звернення або залишення звернення без розгляду може бути подана до уповноваженої посадової особи або органу вищого рівня (у разі наявності) один раз у строк, що становить 60 календарних днів з дня наступного за днем, коли закінчився строк розгляду звернення, визначений цим Законом.

3. Скарга, подана з порушенням строку, визначеного частиною другою цієї статті, залишається без розгляду, про що письмово повідомляється особа, яка подала скаргу, у десятиденний строк з дня надходження такої скарги.

4. Скарга розглядається у розумний строк, але не більше як 30 календарних днів, з дня її надходження.

5. Скарга подана повторно до суб'єкта розгляду або вищого органу, залишається без розгляду, про що письмово повідомляється особа, яка подала скаргу, у десятиденний строк від дня надходження такої скарги.

Розділ IV. ПЕТИЦІЇ

Стаття 16. Порядок подання петицій

1. Громадяни можуть звернутися до Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, органу місцевого самоврядування з петиціями через офіційний вебсайт органу, якому вона адресована, або вебсайт громадського об'єднання, яке здійснює збір підписів на підтримку петиції.

2. У петиції має бути викладено суть звернення, зазначено прізвище, ім'я, по батькові (за наявності) автора (ініціатора) електронної петиції, місце проживання, адресу електронної пошти. На вебсайті відповідного органу або громадського об'єднання, що здійснює збір підписів, обов'язково зазначаються

дата початку збору підписів та інформація щодо загальної кількості та переліку осіб, які підписали петицію.

Петиція не може містити заклики до повалення конституційного ладу, порушення територіальної цілісності України, пропаганду війни, насильства, жорстокості, розпалювання міжетнічної, расової, релігійної ворожнечі, заклики до вчинення терористичних актів, посягання на права і свободи людини.

Відповідальність за зміст петиції несе автор (ініціатор) петиції.

3. Для створення петиції до Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, органу місцевого самоврядування її автор (ініціатор) заповнює спеціальну форму на офіційному вебсайті органу якому вона адресована, або вебсайті громадського об'єднання, яке здійснює збір підписів на підтримку петицій, та розміщує текст петиції.

Петиція оприлюднюється на офіційному вебсайті відповідно Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, органу місцевого самоврядування або на вебсайті громадського об'єднання, яке здійснює збір підписів на підтримку петицій, протягом двох робочих днів з дня надсилання її автором (ініціатором).

У разі невідповідності петиції встановленим цим Законом вимогам оприлюднення такої петиції не здійснюється, про що повідомляється автору (ініціатору) не пізніше строку, встановленого для оприлюднення петиції з обґрунтуванням причин відмови.

4. Дата оприлюднення петиції на офіційному вебсайті відповідно Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, відповідного органу місцевого самоврядування або на вебсайті громадського об'єднання є датою початку збору підписів на її підтримку.

5. Петиція, яка в установлений строк не набрала необхідної кількості голосів на її підтримку, після завершення строку збору підписів на її підтримку розглядається як звернення відповідно до цього Закону.

6. Петиція, адресована відповідно Президенту України, Верховній Раді України, Кабінету Міністрів України, розглядається у порядку, встановленому цією статтею, за умови збору на її підтримку не менше як 30 000 підписів громадян протягом не більше трьох місяців з дня оприлюднення петиції.

7. Вимоги до кількості підписів громадян на підтримку петиції до органу місцевого самоврядування та строку збору підписів визначаються статутом територіальної громади.

8. Петиція, збір підписів на підтримку якої здійснювався через вебсайт громадського об'єднання і яка протягом встановленого строку набрала необхідну кількість підписів на її підтримку, не пізніше наступного дня після набрання необхідної кількості підписів надсилається громадським об'єднанням

органу, якому адресована петиція, із зазначенням інформації про дату початку збору підписів, дату направлення петиції, загальну кількість та перелік осіб, які підписали петицію (чи посилання на джерело такої інформації в мережі Інтернет), строк збору підписів, назву та адресу електронної пошти громадського об'єднання.

Стаття 17. Обов'язки суб'єктів розгляду щодо забезпечення подання петицій

1. Відповідні державні органи, органи місцевого самоврядування та громадські об'єднання під час збору підписів на підтримку петиції зобов'язані забезпечити:

безоплатність доступу та користування інформаційно-комунікаційною системою, за допомогою якої здійснюється збір підписів;

електронну реєстрацію громадян для підписання петиції;

недопущення автоматичного введення інформації, у тому числі підписання петиції, без участі громадянина;

фіксацію дати і часу оприлюднення петиції та підписання її громадянином.

2. Інформація про кількість підписів, одержаних на підтримку петиції, та строки їх збору зберігається не менше трьох років з дня оприлюднення петиції.

Стаття 18. Порядок розгляду петицій

1. Розгляд петиції здійснюється невідкладно, але не пізніше десяти робочих днів з дня оприлюднення інформації про початок її розгляду.

Інформація про початок розгляду петиції, яка в установленій строк набрала необхідну кількість голосів на її підтримку, оприлюднюється на офіційному вебсайті відповідно Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, відповідного органу місцевого самоврядування не пізніше як через три робочі дні після набрання необхідної кількості підписів на підтримку петиції, а в разі отримання петиції від громадського об'єднання – не пізніше як через два робочі дні після отримання такої петиції.

2. Якщо петиція містить прохання про її розгляд за участі авторів (ініціаторів) петиції така петиція може бути розглянута за їх участі, про що автори (ініціатори) повідомляються завчасно, але не пізніше, ніж за три робочих дні, до дня розгляду.

3. Якщо петиція містить прохання про її розгляд на парламентських слуханнях у Верховній Раді України або громадських слуханнях відповідної територіальної громади, авторів (ініціаторів) петиції має право представити

петицію на таких слуханнях. У такому разі строк розгляду петиції продовжується на строк, необхідний для проведення відповідних слухань.

4. Порядок розгляду петиції, адресованої Президенту України, Верховній Раді України, Кабінету Міністрів України, органу місцевого самоврядування, визначається відповідно Президентом України, Верховною Радою України, Кабінетом Міністрів України, місцевою радою.

5. Відповідь на петицію публічно оголошується на офіційному вебсайті Президентом України – щодо петиції, адресованої Президенту України, Головою Верховної Ради України – щодо петиції, адресованої Верховній Раді України, Прем'єр-міністром України – щодо петиції, адресованої Кабінету Міністрів України, сільським, селищним, міським головою, головою районної в місті, районної, обласної ради – щодо петиції, адресованої органу місцевого самоврядування.

У відповіді на петицію повідомляється про результати розгляду порушених у ній питань із відповідним обґрунтуванням.

6. Відповідь на петицію не пізніше наступного робочого дня після закінчення її розгляду оприлюднюється на офіційному вебсайті органу, якому вона була адресована, а також на вимогу автора (ініціатора) петиції надсилається йому у письмовому/електронному вигляді та відповідному громадському об'єднанню, яке здійснювало збір підписів на підтримку відповідної петиції.

7. У разі визнання за доцільне викладені в петиції пропозиції можуть реалізовуватися органом, якому вона адресована, шляхом прийняття з питань, віднесених до його компетенції, відповідного рішення. Президентом України, Кабінетом Міністрів України, народними депутатами України за результатами розгляду петиції можуть розроблятися та вноситися в установленому порядку на розгляд Верховної Ради України законопроекти, спрямовані на реалізацію порушених у петиції питань.

У разі визнання за доцільне шляхи реалізації викладеної в петиції пропозиції можуть бути винесені на публічні консультації.

Стаття 19. Особливості розгляду петицій органами місцевого самоврядування

1. Розгляд петиції, адресованої до органу місцевого самоврядування здійснюється місцевою радою або її виконавчим комітетом в залежності від того, до чийої компетенції віднесено розгляд, порушених у петиції питань на найближчому черговому засіданні відповідно місцевої ради або її виконавчого комітету з дотриманням регламентних вимог.

Розділ V

ОСКАРЖЕННЯ РІШЕНЬ, ДІЙ ЧИ БЕЗДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ РОЗГЛЯДУ. МОНІТОРИНГ ТА КОНТРОЛЬ

Стаття 20. Відповідальність суб'єктів розгляду за порушення законодавства про звернення

1. Суб'єкти розгляду, винні у порушенні цього Закону, несуть дисциплінарну або адміністративну відповідальність, передбачену законодавством України.

Стаття 21. Відповідальність заявників за подання звернень протиправного характеру

1. Подання заявником/заявницею звернення, яке містить заклики до повалення конституційного ладу, порушення територіальної цілісності України, пропаганду війни, насильства, жорстокості, розпалювання міжетнічної, расової, релігійної ворожнечі, заклики до вчинення терористичних актів, посягання на права і свободи людини; заклики до інших неправомірних дій тягне за собою відповідальність, передбачену чинним законодавством.

Стаття 22. Збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації

1. Подання заявником/заявницею звернення (особисто або через представника) вважається наданням ним згоди на збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про неї, що може міститись у зверненні, в обсязі, визначеному законодавством для надання відповіді на звернення.

2. Захист і обробка персональних даних, що містяться в документах та відомостях, що використовуються суб'єктом розгляду, здійснюються згідно із Законом України «Про захист персональних даних».

Стаття 23. Моніторинг та контроль за дотриманням законодавства про звернення

1. Суб'єкти розгляду забезпечують здійснення щорічного внутрішнього моніторингу за дотриманням вимог цього Закону, який полягає у систематичній,

комплексній діяльності, спрямованій на спостереження, аналіз та оцінку роботи зі зверненнями з метою її вдосконалення та прогнозування розвитку.

2. Державними органами, органами місцевого самоврядування, за результатами проведення моніторингу розгляду звернень з питань надання роз'яснень щодо здійснення державної політики, вирішення питань місцевого значення, у разі виявленні недоліків, неоднозначності сприйняття суспільством, проблем із ефективністю правового регулювання здійснюють заходи щодо усунення колізій та прогалин у правовому регулюванні, удосконалення чи скасування чинних або підготовки нових нормативно-правових актів.

3. Контроль за дотриманням законодавства про звернення відповідно до своїх повноважень здійснює Уповноважений Верховної Ради України з прав людини.

Порядок звернення до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини визначаються Законом України «Про Уповноваженого Верховної Ради з прав людини».

Розділ VI «Прикінцеві та перехідні положення»

1. Цей Закон набирає чинності через 6 місяців з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України «Про звернення громадян» (Відомості Верховної Ради України, 1996, № 47, ст. 256 із наступними змінами) через 6 місяців з дня, наступного за днем набрання чинності цим Законом.

3. Кабінету Міністрів України протягом 4 місяців з дня опублікування цього Закону:

1) подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність із цим Законом;

2) прийняти акти Кабінету Міністрів України, що впливають з цього Закону;

3) забезпечити приведення актів Кабінету міністрів України та актів центральних органів виконавчої влади у відповідність із цим Законом;

4) вжити заходи щодо забезпечення модернізації програмного забезпечення Порталу Дія з метою запровадження функціональних можливостей щодо подання електронних звернень засобами Порталу Дія.